

Udsprøjtning af store spildevandsmængder fra kartoffelmelsproduktion medfører en massiv belastning af de omkringliggende – oftest sandede – arealer, hvor grundvandet derfor lokalt er forurenet af næringssalte.

Også udsprøjtning er reguleret gennem bekendtgørelse. Der er behov for en stramning af hidtidig praksis. Udkast til ændret bekendtgørelse med henblik herpå påregnes udarbejdet af Miljøstyrelsen i løbet af 1987.

4.5. Olie- og kemikaliefureneede industrigrunde m.m.

Kemikalieaffaldsdepotloven trådte i kraft juli 1983. Amtskommunerne registrerer i samarbejde med kommunerne løbende materialet vedrørende pladser/lokaliteter, hvor der er, eller hvor der er mulighed for en tidligere deponering af kemikalieaffald. Denne registrering af materialet indarbejdes i amtskommunernes oversigtsplaner og indberettes til Miljøstyrelsen en gang om året. Der er ved årsskiftet 1986/87 registreret ca. 1.100 pladser.

Det har imidlertid vist sig, at en stor del af de jord- og grundvandsforureninger, som opdages, skyldes olie- og kemikaliefureneede industrigrunde, som ikke var kendt på forhånd. Dette har medført, at Miljøstyrelsen har anmodet amtskommunerne om at drage omsorg for, at endnu ikke registrerede pladser/lokaliteter indeholdende kemikalieaffald bliver optaget på amtskommunernes oversigt over depoter.

Et udvalg under Miljøstyrelsen har skønnet, at mellem 60 og 100 mill. m³ jord kan være forurenet af olie eller kemikalier. Det understreges, at der er stor usikkerhed på disse tal, men at de næppe er for højt sat. Det skønnes videre, at omkring 8 mill. m³ jord skal bortgraves og behandles.

Som omtalt i afsnit 2 kan grundvandsforureningen have en væsentlig større udbredelse end selve det forurenede jordområde. En bortgravning af jorden, der kan være motiveret ud fra andre miljöhensyn, er derfor ikke under alle omstændigheder tilstrækkelig til at redde grundvandsressourcen. Hertil kommer, at en bortgravning i mange tilfælde slet ikke vil kunne gennemføres i et bebygget område. I disse tilfælde af allerede stedfunden jordforurening kan det derfor være nødvendigt

at opgive vandindvinding i det berørte område.

Miljøstyrelsen overvejer bl.a. i forbindelse med den i afsnit 2 nævnte regelgennemgang, hvorledes reglerne om indgreb mod konstateret forurening bedst kan udformes.

4.6. Kloaksystemer

I Danmark er omfanget af udsivning fra utætte kloaksystemer ikke kortlagt.

Skønsmæssigt svarer spildevandsudsivningen til en belastning på mellem 400.000 PE (vinter) og 1.000.000 PE (sommer). Den største udsivning sker i byområder med ældre kloaksystemer og i perioder med store mængder afstrømmende regnvand, hvor trykket i kloaksystemet er forøget og grundvandsstanden lav.

Miljøstyrelsen har igangsat undersøgelser af problemets omfang med henblik på udarbejdelse af bestemmelser om reovering af kloaksystemerne.

4.7. Olietanke

Der findes et stort antal tanke til olie nedgravet i jorden. For tanke nedgravet efter 1970 gælder en typegodkendelsesordning. De godkendte tanktyper følges løbende med henblik på gennem bekendtgørelse at fastsætte regler om sløjfning, såfremt tankene viser tegn på tæring.

For de tanke, der er nedgravet før 1970, gælder, at de skal tages ud af brug, senest når de er 20 år gamle. Tankene kan enten graves op eller tømmes og afblændes og derefter blive liggende i jorden. I langt de fleste tilfælde sker der ikke opgravning. Der ligger ca. 300.000 sløjfede tanke i jorden, mens ca. 200.000 skal sløjfes i de nærmest kommende år.

Af en undersøgelse, som Miljøstyrelsen har ladet foretage (redegørelse nr. 2, 1985), fremgår, at gennemtæringen af de ikke-typegodkendte tanke har vist sig større end oprindeligt antaget, samt at tankene ofte ikke er sløjfet forskriftsmæssigt. Der er to problemer:

1. Tankene er i de fleste tilfælde ikke helt tømte, idet der er 100–150 l olierest tilbage i bunden. Denne olie kan ved senere gennemtæring af tanken sive ud og give risiko for forurening af grundvandet.